

муто и да е, ние го правимъ заради онази велика Любовь, която дѣйствува у него, заради онази велика Любовь, която блика навсѣкждѣ.

И Петъръ пита Христа: „По колко пѣти, Господи, да прощаваме? По 7 пѣти ли?“ „Не,“ казва Христосъ, „на 70 мѣста по 7.“ Но, за да можемъ да развиемъ ние това чувство, трѣбва да прослѣдимъ съврѣменната наука, да прослѣдимъ философията, тя ще ни научи да разсѣждаваме, да търсимъ причинитѣ на нѣщата. Затова е потрѣбна философията, да научи човѣка да разсѣждава, а не само да се изучаватъ философски системи, да се знае, кой какво казалъ. Човѣкъ трѣбва да изучи всички естествени науки, да се научи да наблюдава формитѣ на разнитѣ растения и животни, да намира разликата между една форма и друга, да изучава разнитѣ условия, въ които живѣятъ. Той трѣбва да изучава изкуствата, музиката. Защо? — Всичко това е едно малко тонирание, облагородяване, шлифоване на неговитѣ чувства. Послѣ, той трѣбва да изучава обществения животъ, да изучава туй, което хората наричатъ педагогия, да се научи какъ да се приложи тази велика наука вътрѣ въ живота. Защото, ние имаме три разумни отношения къмъ нѣщата: нѣща, които се отнасятъ до нашия умъ; нѣща, които се отнасятъ до нашия животъ и послѣ нѣща, които се отнасятъ до нашата чувствителность, отъ която именно съврѣменнитѣ хора страдаме най-вече. Ако нѣкой човѣкъ не го нахраните, веднага се нарушава неговата чувствителность, той изгубва присѣтствието на духа си. Всѣки човѣкъ трѣбва да се научи да регулира своя стомахъ, т. е. да регулира своитѣ чувства. Той никога не трѣбва да употребява излишна храна, излишно ядене, което не може да асимилира. Той трѣбва да си намѣри подходяща храна, която да произвежда всѣкога разнообразие въ неговитѣ чувства. Знаете ли какво значи разнообразие? — Разнообразието е законъ на доброта. Всѣка храна, която произвежда едно тягостно чувство, тя е неестествена храна. Щомъ е естествена, тя трѣбва да произвежда радостъ и веселие.

Сега, ние ще приложимъ закона за прощаването. Можемъ ли да простимъ, или не можемъ? Ще кажете: